

Scheikunde HAVO 1983 - Uitwerkingen

① ② 11g protonen

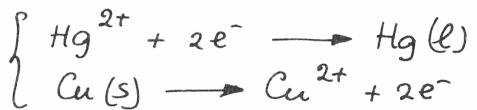
③ Ex₂O

② De I₂-molekülen in jood worden bij elkaar gehouden door de relatief zwakke van der Waalskrachten. De K⁺ en I⁻ ionen in het ionraaster van KI worden bij elkaar gehouden door de veel sterkere elektrostatische krachten. Het zal daarom relatief weinig moeite kosten om de onderlinge afstand van de I₂-molekülen te vergroten → jood verdampft gemakkelijker dan kaliumjodide.

③ ② Nee, want als dat zo zou zijn, dan zou de afgeronde atoommassa van Hg een geheel getal zijn (aantal protonen + neutronen in de kern).

⑤ Hg₂²⁺

⑥ Bij deze reactie wordt Hg²⁺ gereduceerd en Cu geoxideerd:

⑦ ① Als beide deeltjes dezelfde ionen bezitten, dan moet de lading van het kwik-ion 2+ zijn. De CH₃-groep heeft dan een lading 1-.

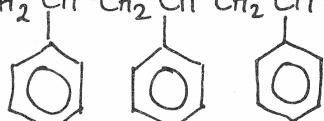
⑧ Bij voorbeeld door elektrolyse. Aan de negatieve elektrode vindt dan de volgende (half)reactie plaats:

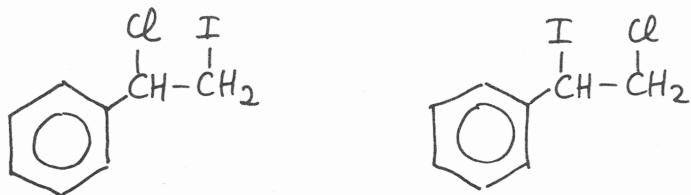
⑨ ② 1,2-dimethylbenzeen

③ De totaalformule van stof I en van stof II is C₈H₁₀.

⑩ ② ---CH₂-CH-CH₂-CH-CH₂-CH---

(b)

c) Met de reductievergelijking blijkt: $1\text{ mol } I_2 \equiv 1\text{ mol } IC\ell$

ER was blijkbaar nog $1,4 \cdot 10^{-3}$ mol $IC\ell$ over

Dat komt overeen met $1,4 \cdot 10^{-3}$ mol styreen
 $\left. \begin{array}{l} \\ 1\text{ mol styreen (C}_8\text{H}_8\text{)} = 104 \text{ gram} \end{array} \right\} \rightarrow$

\rightarrow zwaarig $1,4 \cdot 10^{-3} \cdot 104 = 0,14$ gram styreen.

\rightarrow massapercentage styreen in mengsel is $\frac{0,14}{0,90} \cdot 100\% = 16\%$

(6) ② $K = \frac{[NO_2]^2}{[N_2O_4]}$

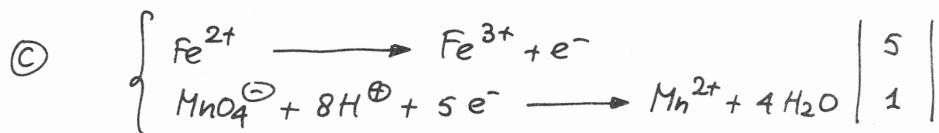
b) In de evenwichtstoestand wordt er voortdurend evenveel mol N_2O_4 per seconde gevormd als er mol N_2O_4 per seconde wordt omgezet.

c) Als de kleur donkerder wordt, ontstaat er meer NO_2 .

De reductie naar rechts heeft dan (tijdelijk) een hogere reactiesnelheid dan de reductie naar links.

(7) ② ER zijn gelijke hoeveelheden Ag^+ en Fe^{2+} bij elkaar gedaan ($1,00 \cdot 10^{-2}$ mol) en ze reageren met elkaar in een verhouding 1: 1. Als er een ion Ag^+ "verdwijnt," verdwijnt er ook een ion Fe^{2+} .

b) Omdat anders, door het weghalen van Fe^{2+} tijdens de titratie, het evenwicht weer naar links zou verschuiven (Ag lost dan weer op).

d) Met de reductievergelijkingen bij c) blijkt, dat $1\text{ mol } MnO_4^- \equiv 5\text{ mol } Fe^{2+}$.

Er was nodig voor de titratie $\frac{40,0}{1000} \cdot 0,0200 = 8,00 \cdot 10^{-4}$ mol MnO_4^-

\rightarrow 200 ml mengsel bevatte dan $5 \cdot 8,00 \cdot 10^{-4} = 4,00 \cdot 10^{-3}$ mol Fe^{2+} .

\rightarrow 1 liter mengsel bevatte dan $5 \cdot 4,00 \cdot 10^{-3} = 2,00 \cdot 10^{-2}$ mol Fe^{2+} .

$$\rightarrow [Fe^{2+}] = 2,00 \cdot 10^{-2} \text{ mol/l}$$

$$\textcircled{e} \quad [\text{Fe}^{2+}] = [\text{Ag}^+] = 2,00 \cdot 10^{-2} \text{ mol/l}$$

Oorspronkelijk was aanwezig: $1,00 \cdot 10^{-2} \text{ mol Fe}^{2+}$ in 200 ml mengsel
 Bij evenwicht is daarvan nog over: $4,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol Fe}^{2+}$ in 200 ml mengsel } →

→ er is ontstaan: $1,00 \cdot 10^{-2} - 4,00 \cdot 10^{-3} = 6,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol Fe}^{3+}$ in 200 ml mengsel
 $\rightarrow [\text{Fe}^{3+}] = 3,00 \cdot 10^{-2} \text{ mol/l}$

$$K = \frac{[\text{Fe}^{3+}]}{[\text{Fe}^{2+}] [\text{Ag}^+]} = \frac{3,00 \cdot 10^{-2}}{2,00 \cdot 10^{-2} \cdot 2,00 \cdot 10^{-2}} = 75 \text{ mol}^{-1} \cdot \text{l}$$

Door reactie (b) worden OH^- -ionen aan evenwicht (a) onttrokken. Het evenwicht verschuift daardoor naar rechts. Dat wordt nog eens versterkt door het toevoegen van NH_3 .

$\textcircled{9}$ (a) De carbonaat ionen reageren met het zuur:

In de rabarber blijft het voor de mens onschadelijke Ca-oxalaat achter.

(b) Met de titratierectie $\text{H}_2\text{C}_2\text{O}_4 + 2\text{OH}^- \rightarrow \text{C}_2\text{O}_4^{2-} + 2\text{H}_2\text{O}$ blijkt, dat
 $1 \text{ mol H}_2\text{C}_2\text{O}_4 \equiv 2 \text{ mol OH}^-$.

By de titratie is verbruikt: $\frac{12,46}{1000} \cdot 0,1 = 12,46 \cdot 10^{-4} \text{ mol OH}^-$

→ 25,0 ml oplossing bevatte $6,23 \cdot 10^{-4} \text{ mol H}_2\text{C}_2\text{O}_4$

→ 250 ml oplossing bevatte $6,23 \cdot 10^{-3} \text{ mol H}_2\text{C}_2\text{O}_4$ } →
 $1 \text{ mol H}_2\text{C}_2\text{O}_4 = 90 \text{ gram}$

→ de rabarbenstengel bevatte $6,23 \cdot 10^{-3} \cdot 90 = 0,561 \text{ gram oxalaatzuur}$.

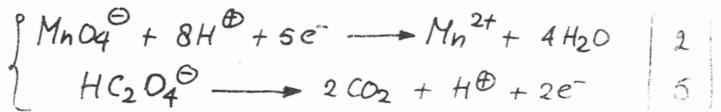
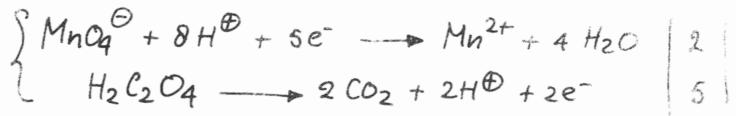
(c) Als de oplossing ook HC_2O_4^- ionen bevat dan heeft dat invloed op de hoeveelheid OH^- -ionen die nodig is voor neutralisatie, want

$$1 \text{ mol HC}_2\text{O}_4^- \equiv 1 \text{ mol OH}^-$$

terwijl $1 \text{ mol H}_2\text{C}_2\text{O}_4 \equiv 2 \text{ mol OH}^-$

Hoe meer waterstofoxalaat in de rabarber aanwezig is, des te minder hydroonloos is relatief nodig voor neutralisatie.

De titratie met permanganicaat berust echter op een redoxreactie. Daarbij is er geen verschil tussen oxalaat- en waterstofoxalaat deeltjes:

$$\text{Dus: } 2 \text{ mol MnO}_4^\ominus \equiv 5 \text{ mol H}_2\text{C}_2\text{O}_4$$

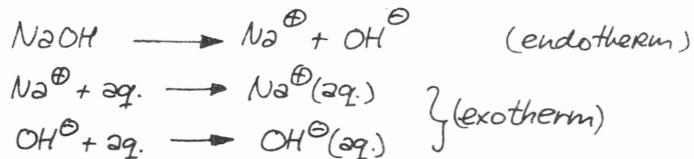
$$\text{en } 2 \text{ mol MnO}_4^\ominus \equiv 5 \text{ mol HC}_2\text{O}_4^\ominus$$

De hoeveelheid tol te voegen permanganaat is dus onafhankelijk van de hoeveelheid waterstofoxalaat die aanwezig is. Waterstofoxalaat \equiv oxalaat.

10RL ② Het is niet nauwkeurig genoeg. Hij moet de afgewogen hoeveelheid NaOH oplossen in water en aanvullen tot 250,0 ml in een maatkolf.

③ Er komt warmte bij vrij, dus het is een exotherm proces.

④ Bij het oplossen van NaOH in water worden de Na^\oplus en OH^\ominus ionen eerst losgemaakt uit het NaOH rooster (dat kost energie) en vervolgens gehydrateerd (dat levert energie):

Het netto enthalpie-effekt is dus kleiner dan de som van de hydratatie-enthalpieën.

⑤ positieve elektrode: $4\text{OH}^\ominus \rightarrow \text{O}_2(g) + 2\text{H}_2\text{O} + 4e^- \quad | 1$
 negatieve elektrode: $2\text{H}_2\text{O} + 2e^- \rightarrow \text{H}_2(g) + 2\text{OH}^\ominus \quad | 2$

⑥ De positieve elektrode gaat in oplossing:

De gevormde koper(II)-ionen geven met de aanwezige OH^\ominus -ionen een blauw neerslag van koper(II) hydroxide:

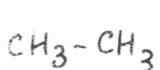

⑦ Bij de reactie van natronleng met kaarsvet ontstaan stearaat-ionen in een waterige oplossing. Die ionen vertonen zeepwerking, vandaar de scheimvorming.

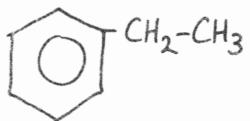
11RL ②

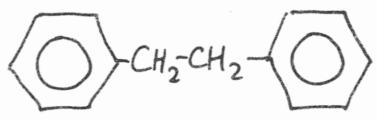
⑤

(1)

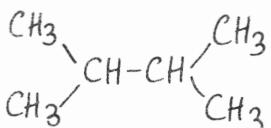

(2)

(3)

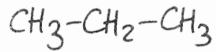
⑥

(1)

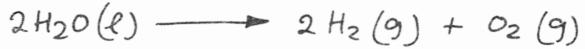

(2)

(3)

10CM ② De totaalreactie van de elektrolyse van water is:

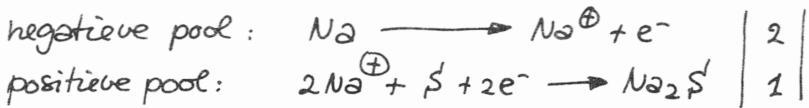
Er moet energie worden toegevoerd om de reactie te laten verlopen, namelijk de ontledingsenthalpie van H_2O . De vormingsenthalpie van de elementen H_2 en O_2 is per definitie nul. $\rightarrow \Delta H$ is positief.

De entropie van het systeem neemt toe (ΔS is positief) omdat:

- a) er gasvormige stoffen ontstaan uit een vloeistof
- b) er meer deeltjes ontstaan dan er oorspronkelijk waren.

③ door H_2 en O_2 weer met elkaar te laten reageren, bijvoorbeeld in een brandstofcel.

④

11CM

⑤ In een gaschromatograaf stroomt een gas (de mobiele fase) met een constante snelheid bij een vastgestelde temperatuur door een kolom waarop een stof (de stationaire fase) is aangebracht. De verschillende componenten in het mengsel verdelen zich ieder op een andere manier over de mobiele en de stationaire fase. Resultaat: de verschillende componenten verlaten de kolom nu elkaar.

⑥ Door onder dezelfde omstandigheden (gas snelheid, temperatuur, etc.) ethaan in de gaschromatograaf te brengen en de verblijftijd te vergelijken met de betreffende stof uit het realiemengsel. Als de verblijftijd identiek is \rightarrow ethaan.

⑦ zie 11RL ②

⑧ zie 11RL ⑤

⑨ zie 11RL ④